

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Synopsis Magnalium Divi Josephi

Ignatius <a Sancto Francisco>

Leodii, 1684

Cap. 13. Patrocinium Divi Josephi contra pestem fingularissimum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38500

manus, genuflexa coram imagine Divi Josephi persisteret, per consuetos irinæ meatus ulro descendit tantus lapis, quantum maximum ovum Gallinæ, quem ipsamet manu suâ extrahens, in manum tradidit Matris Prioris, ut multoties ei tam asseveranter promiserat se facturam: & exinde sanâ & incolumis si quæ alia toto tempore vitæ suæ mansit, lapide in Sacello præfato Divi Adjutoris Facontino appenso ad perpetuam miraculi tam memorabilis memoriam, ubi cum stupore ab omnibus cernitur.

V. Anno 1654. matronæ cuidam filiolus erat quadrimus, & ipse ab arenosâ concrecione extremè afflictus, cui præmissâ exploratione consuetâ, sectionem meditabatur chirurgus tentandam intra dies perpaucos: verum cum interea intellexisset Mater quam miraculosum sese Sanctus Josephus ostendisset in ejiciendo illo, quem mox diximus, lapide, plena fiduciæ ad ejus properavit Sacellum, precibusque ibidem pro sanitate filii sui ardentè effusis, domum rediens, puerum, quem inter cruciatus reliquerat, vitæ mortisque vel sperandæ vel metuendæ ambiguum, prorsus sanum reperit.

VI. Anno 1660. vir perquam honestus sextam hebdomadem lecto affixus decumbebat, & nihil proficientibus medicinis, inter mortuos, penè jam numerabatur propter impotentiam solvenda urinæ: qui demùm postquam ad Sanctum Josephum in valle Facontinâ mirificum, spem animumque crexit, calculum egressit, & quod animo proposuerat, opere executus, plenam habuit sanitatem.

VII. Eodem anno 1660. mulier quædam gravissimos è calculo dolores patiens, animi sui propositum de implorando in Valle Facontinâ Divi Josephi Patrocinio ad medelam, Confessario suo aperuit: Et hic quidem ad id se confessione præviâ preparantem, conatus est devotionem illius avertere ad aliquem alium Sanctum, ejus & eisdem Reliquias eodem tempore tradidit: verum illa, citra contemptum ejusquam, scrupulo sibi ducens alium præ Sancto Josepho habere quantumvis magni nominis ac virtutis Sanctum,

perseveravit in eo solo, ut proposuerat, invocando, & intra breve tempus, emissis duobus calculis, omni dolore se liberam sensit.

Plura non addo quæ ab illo tempore quo hæc Omazurinus citatus recensuit ibidem contigerunt, alia quoque innumera sileo, quæ ab aliis etiam in hoc genere referuntur alibi facta: Cum enim hæc sufficiant ad propositum nostrum, nolo excedendo sponsonem meam initio factam, onerare Lectorem.

CAPUT XIII.

Patrocinium D. Josephi contra Pestem singularissimum.

CERTUM est mala corporalia, quocumque vocentur nomine, quæ particularibus eveniunt personis, esse æquifimè signa peccati & propter illud effectus iræ Dei: patet in illo languido Joan. c. 5. cui restitutâ sanitate dixit Dominus JESUS. *Vade & noli amplius peccare, ne deterius aliquid tibi contingat.* Non tamen semper: unde Christus sciscitantibus de cæco nato Apostolis, *Quis peccavit hic an parentes ejus ut cæcus nasceretur?* Respondit neque hic, neque parentes ejus, sed ut manifestetur opera Dei in illo.

Et patet in Abele justo, ab impio fratre Cain in ipsis mundi cunis interfecto: in Josepho Ægypti pro-Rege Gloriosissimo, à scelestis fratribus per invidiam in servitutem vendito, per Heram impudicam in carcere posito, & per plures annos detento: In Jobo patientissimo, ex Principe usque ad sterquilinum prostrato: In Daniele Prophetâ illuminatissimo, in lacum leonum misso: In Joanne Baptistâ Prophetarum maximo, ab Herode capite diminuto: In Sanctorum Innocentium grege, ab altero Herode loco Christi encato.

Sed quoad mala communia qualia sunt bellum, fames & pestis. Certum est illa nunquam evenire nisi ob peccata populorum, quamvis illis etiam boni involvantur ob rationes Deono-

Magnalia
D.
Josephi
S.V.

tas. Probat hoc sexcenta Sacra Scriptura loca, ex quibus duo tantum produco. Primum ex Isaia cap. 42. v. 24. & 25. *Quis dedit in direptionem Iacob & Israel vastantibus? Nonne Dominus ipse cui peccavimus? & noluerunt in viis ejus ambulare. & non audierunt legem ejus: & effudit super eum indignationem furoris sui, & foris bellum, &c.* Secundum ex Danielis cap. 9. vers. 11. *Omnis Israel pravaricati sunt legem tuam, & stillavit super nos maledictio.*

IV. In his flagellis multum possunt Sancti & Amici Dei. Hinc Deus Exod. cap. 32. vers. 10. Moyse ait: *Dimitte me ut irascatur furor meus.* Quasi iste Vir Dei Deum teneret ligatum, ne percutere posset gentem istam peccatricem. Abraham similiter: Nam paratus Deus incendio perdere Pentapolim Ditionem ita dictam à quinque Urbibus, quarum præcipua Sodoma & Gomorra, dixit Dominus Genes. cap. 18. *Num celare poteram Abraham quæ gesturus sum? dixit itaque Dominus clamor Sodoma & Gomorra multiplicatus est, & peccatum eorum aggravatum est nimis, &c.* Tunc Abraham causam eorum agens, locutus est pro eis apud Dominum dicens: *Numquid perdes justum cum impio? Si fuerint quinquaginta justi in Civitate, peribunt simul? & non parces loco illi propter quinquaginta justos si fuerint in eo? Cumque Abraham in eorum defensione apud Deum progrediendo, à quinquaginta istis descendisset paulatim usque ad decem, respondissetque Dominus ad hanc propositionem, ut ad præcedentes, quod non deleteret, si in ea tot inveniri possent: subdit Scriptura, *Abiit Dominus postquam cessavit loqui verba ista, ad ultimam scilicet istam Abrahamæ propositionem. Ubi observat Cardinalis Cajetanus ideò hoc dici & notari à Scripturâ, ut innuat, quod si tardasset Dominus abire post verba ista, salvæ fuissent Sodoma & Gomorra, & alia tres Urbes, quia Abraham descendisset usque ad quinque, qui inventi fuissent, scilicet Abraham, Loth, Uxor, & duæ Filia ejus, & Patrocinnante ulterius Abrahamo, non potuisset, ut ita loquat, illi reculare Deus.**

Ex quibus quam prudenter illi faciant qui in causis illis ad Sanctum Josephum omnium Patronorum potentissimum apud Deum recurrunt pater. Hoc pro peste, de qua nobis hic sermo, experta est Civitas Avenionensis Papalis amplissima, opulentissima, & populosissima, in illâ ultimâ peste quam passa est, quæ in ultimum ejus exterminium desævire videbatur, cum omnia quæ ad ejus remedium excogitari poterant, diligentissimè exquisita & allata, non illam extinguere, sed magis ac magis ut oleum flammam accendere conspicerentur.

V. Cum ergò nullus amplius dubitare posset pestem hanc ita grassantem, & tot in singulos dies ad exterminium tantæ Civitatis capita demerentem, flagellum esse irati Dei, omnes omnium Ordinum convenientes cogitarunt converti ad aliquem Sanctorum, qui pro ipsis indignis apud Deum iratum intercessor accederet, veniamque pro eis deprecaretur & misericordiam: Et vota ceciderunt in Sanctum Josephum felici omine, quem omnes uno corde elegerunt Civitatis afflictissimæ Protectorem & Sospitorem: Consequenter ab omnibus publicum & solemne factum est votum de observando impostum illius Festo: in quo Avenionenses, & Præceptum Urbani VIII. & omnes alias Civitates saltem Europæ nostræ præcesserunt, & eodem momento dirus ille carbo deferbuit, cessavitque horrenda illa lues summâ & inexplicabili Civitatis istius adgratulatione. Ita P. Barri lib. Gallico citato cap. 12.

VII. Civitas Lugdunensis non diu post, anno scilicet 1638. eadem lethali lue infecta, Avenionensium recordata nuperam liberationem, eorum exemplum sequi expediens sibi judicavit. Ad Sanctum ergò Josephum in eâ quoque necessitate unice recurrerunt Lugdunenses, nec dissimili effectu, nisi ex eâ parte quâ malum apud hos non ita invaluerat ut apud Avenionenses, quia scilicet citius illi ad Sospitorem cucurrerunt.

VIII. Libeat hac super re unius ex ejus Civibus testis fide dignissimi ipsissima Gallice

verba proferte, conversa tamen è Gallico idiomate in Latinum: Hic est R. P. Paulus Barri è Societate IESU notissimæ pietatis Vir in Libello suo toties à me hoc Tractatu citato, quem librum quantum quidem arbitror huius occasione incolumitatis suæ Civitatis, aut saltem maximâ ex parte vulgavit, cum illum vulgarit anno immediatè hanc liberationem sequenti. Sic itaque ille ibi cap. 12.

IX. Si cætera admirandarum curationum genera quorum ego conscius sum, & testes in Templo nostro (Societatis IESU) videntur tabellæ, hæc recensere vellem, longius me proveci necesse foret quam instituerim: novi enim complures quos Sanctus Iosephus invocatus cruciatibus magnis, periculosis febribus, fluxu sanguinis molesto, atque aliis incommodis voto facto exauditos liberavit: Nequeo tamen præterire ipsius in hac postremâ Civitatis Lugdunensis pestilentia auxilium.

X. Nempè quia Avenionensis Civitas antè decennium ab extremâ, quam contagio minabatur, desolatione liberatam se gavisâ est, postquam de observando Divi Iosephi Festo factum esset publicum votum, valuit apud Lugdunenses exemplum, ut simili in necessitate ad ipsum recurrerent, & apud ipsum Sanctum valere piæ supplicantium preces. Non enim tantum ex tunc innumeri sanati sunt, sed insuper fœda illa lues cessavit, & ipsi, inquit idem P. Barri, qui publicâ electione creati sunt sanitatis Præfeti, qui se omnes etiam in particulari voto adstrinxerant Divo Iosepho, singularem quoque ejus opem experti sunt: quamvis enim ratione sui muneris, & expositæ horis singulis charitatis, in quotidiano versarentur discrimine, nemo tamen eorum, ac vel unus quidem tactus est. Ideoque pariter omnes ad Templum Sancti Iosephi venerunt, ubi post Sacras Exomologesim & Synaxim cereos suos D. Iosepho sospitatori obtulere, ei devotissimè gratias agentes de conservatâ sibi, redditâ Civitati, sanitate.

CAPUT ULTIMUM.

Anacleta seu Mica aliorum Divi Iosephi miraculorum ex omni genere.

E NITUIT adhuc efficacitas Patrocini Divi Iosephi in conciliandis honestis matrimoniis. Nam primò quidam in Civitate Antuerpiensi ingenuus juvenis, cum Domicellam deperiret honestam, videns omnem sibi spem illius obtinendæ præcisam, eoquod Parentes Puellæ illam ab eis petenti absolutè recusarant: consternatus ad Divum Iosephum se convertit, Ecclesiamque nostrorum Excalceatorû ejusdem Civitatis adiit, ubi quam devotissimè potuit illi se commendavit, cum enixissimè orans, ut suo interventu Dominus Deus corda Parentum Amariæ suæ tangere dignaretur & mutare.

Dum hæc ille ferventius oraret (quod fuit in festo Sancti Iosephi) parentes puellæ qui ibi fortè cum frequentia aderant, juvenem istum tam devotè precantem conspicati, compuncti sunt, subiitque amborum animum isthæ cogitatio, verè hic bonus juvenis tam devotè precatur, ut certissimè melius facturi simus, ei tradendo filiam nostram, quam alteri quem ei præferimus, licet hic non ita locuples sit ut ille: sicque domum reversi, quod seorsum quisque apud se de illo cogitaverat communicat, seque invicem confirmantes, proponunt si redeat iterum iste juvenis illi filiam suam tradere. Implorato ergo Divi Iosephi patrocini, & devotione absolutâ, reversus est juvenis ille non multò post ad Parentes puellæ iterum tentaturus fortunam, & experimentum facturum quid sibi profuisset suus ad Divum Iosephum recursus: & invenit omnia mutata, obtinuitque quam primùm eam quam tantum concupierat, fœlixque fuit per omnia ut parentes puellæ prælagierant illud matrimonium. Ita Author Anonymus è Societate Iesu, libro cui titulus Gallicè

Saint

Magnalia
D.
Iosephi
SUI